

kan henvises til den indgående vejledning om lovens bestemmelser, som er givet i boligministeriets cirkulære nr. 34 af 10. marts 1967.

Her skal alene *lovens hovedpunkter* omtales:

Ordningen er i princippet udstrakt til *alt udlejningsbyggeri*, idet lovens § 1 giver boligtagere, der som lejere eller som medlemmer af et almennyttigt andelsboligselskab, jfr. kap. XV i lov om boligbyggeri, benytter en beboelseslejlighed til helårsbeboelse, ret til boligsikring efter ansøgning.

Efter lovens § 2 er det en betingelse for ydelse af boligsikring, at lejen overstiger et vist *grænsebeløb*. Dette grænsebeløb fastsættes for *husstande uden børn* som en procentdel af boligtagerens husstandsindkomst, jfr. § 7, og procentsatsen beregnes ved at dele husstandsindkomsten med 1.000. Ved en indkomst på f. eks. 15.000 kr. udgør grænsebeløbet — som lejeren altså selv skal udrede — 15 pct. af 15.000 kr. eller 2.250 kr.

For *husstande med børn* nedsættes husstandsindkomsten forinden beregningen med 2.000 kr. for det første barn og med 1.000 kr. for hvert af de øvrige børn. F. eks. vil grænsebeløbet for en familie med 3 børn og en husstandsindkomst på 15.000 kr. blive beregnet således: 15.000 kr. \div 4.000 kr. (2.000 kr. + 1.000 kr. + 1.000 kr.) = 11.000 kr. 11 pct. af 11.000 kr. = 1.210 kr.

Den således beregnede procentsats er tillige boligtagerens *huslejerrelationstal*, der anvendes ved beregningen af boligsikringsydelsen, jfr. herom nedenfor.

Boligsikring ydes *højest med $\frac{3}{4}$ af forskellen* mellem den årlige leje og grænsebeløbet. Dette medfører, at boligtageren foruden grænsebeløbet tillige selv skal betale $\frac{1}{4}$ af forskellen.

Inden for dette *maksimumsbeløb* varieres boligsikringen dernæst efter den enkelte families *indtægtsforhold* og *antallet af børn*.

Således kan boligsikringsydelsen ifølge paragraffens *stk. 3 ikke overstige følgende procenter af den årlige leje*: